

DK 4 blev omfattet af »must carry«, som det var aftalt, sagde hr. Peter Duetoft, og hvis det var blevet aftalt, havde jeg holdt den aftale hundrede procent, og så havde den været gældende. Men det blev ikke aftalt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (UP):

Jeg synes, det er en lidt teoretisk diskussion, hr. Peter Duetoft gør sig til bannerfører for.

Jeg kan forstå på hr. Duetoft, at det er meget vigtigt for CD, at transmissionerne fra Folketingssalen bliver udbredt til hele befolkningen. Jeg synes selv, det er en rigtig god idé, og derfor var jeg medunderskriver sidste gang på, at vi skulle have DK 4 med. Men siden sidste gang er der sket to meget væsentlige begivenheder.

Den ene er, at i dag transmitteres Folketingets forhandlinger på Folketingets webside, og mit første spørgsmål til hr. Duetoft er: Er hr. Duetoft bekendt med, at de to største kabeludbydere i Danmark, som altså skal have DK 4 med, nemlig Tele Danmark og Stofa, i dag tilbyder folk, at de også kan se Internettet via kabel-tv, og at man altså kan følge Folketingets forhandlinger, ikke som et fjernsynssignal, men som et internetsignal?

Det andet spørgsmål til hr. Duetoft er: Hvad nu, hvis det ikke er DK 4, der har koncession på at transmittere fra Folketinget? Er det så ikke lidt fjollet, at der står i nogle bemærkninger til et lovforslag, at det er DK 4, hvis det viser sig at blive et helt femte selskab?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Min bemærkning til hr. Duetoft går på det, hr. Duetoft sagde, før han holdt sit ordførerindlæg.

Hr. Duetoft kan af gode grunde ikke vide noget som helst om, om Venstre ville være med til noget som helst eller ej. For det første var hr. Peter Duetoft slet ikke til stede ved den første forhandlingsrunde, og siden blev Venstre aldrig spurgt, så det er blot gætterier fra hr. Duetofts side. Men vi har været med hele vejen på alt, hvad der handler om kabel-tv, og alt, hvad der hedder »must carry«, og så er det vel fair nok, at man også tager en drøftelse om det. Men lad det nu ligge, det er jo ikke det, det skal dreje sig om.

Det andet, jeg vil sige, er nogenlunde det samme som hr. Kim Behnke, nemlig at man jo skal huske på, at folketingstransmissionerne er noget, som Folketinget sender i udbud, så der er andre kanaler, der har mulighed for at byde på

dem. Og hvad så i det øjeblik, andre kanaler lige pludselig byder og måske vinder koncessionen? Skal vi så ændre loven og sige, at nu skal det ikke være DK 4, nu skal det være nogle helt andre?

Så vil jeg spørge hr. Duetoft, om han er bekendt med, at med hensyn til Internettet er der jo rent faktisk flere, der er koblet på Internettet og derfor kan modtage vore forhandlinger her, end der er tilkoblet DK 4.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Til hr. Aage Frandsen: Vi kan fortsætte diskussionen et andet sted, men hvad jeg har hørt, har jeg hørt, og det gør mig i hvert fald fortsat voldsomt skeptisk over for medieforliget.

Til hr. Kim Behnke: Med hensyn til nettet tror jeg altså ikke på, at vi alle inden for en overskuelig tid får mulighed for at komme på nettet. Jeg tror, vi skal passe voldsomt meget på – det er godt nok en anden diskussion – hele tiden at binde os op på, hvad man kan på nettet. Nettet har også social slagside, og at man endnu ikke kan se DK 4 over hele landet, så der ikke er så mange koblet på DK 4, som der måske er andre steder, er ikke noget argument. Jeg vil påstå, at hvis man tager de private hjem, ser det anderledes ud, for opkoblingerne sker jo i stor udstrækning til virksomhederne.

Med hensyn til om det er DK 4 eller andre, der skal have koncessionen, har hr. Jens Rohde ikke læst grundigt nok, for der står ikke noget om, at loven skal ændres. Det, det drejer sig om, og det, jeg klandrer hr. Aage Frandsen for, er, at man svækker budskabet, netop fordi man opfordrer til at tage dem med. Man påtvinger ikke nogen noget, men man opfordrer til at gøre det, og det er dét, min kritik går på. Det står ikke i loven, og derfor vil der ikke kræves en lovændring.

Så er det fuldstændig korrekt, når jeg sagde, at Venstre ikke ville være med. Jeg kunne da høre, at da der var indgået et medieforlig, hvæsedes og spruttede hr. Jens Rohde, så jeg sjældent har oplevet et folketingsmedlem rende rundt og skabe sig på den måde, og hvis det skulle betyde, at indholdet af medieforliget var sådan, at Venstre kunne drømme om at røre ved det, skulle det da næsten være ligesom i andre sager i Venstre: Man har skrevet en bog, og så har man det modsatte synspunkt et stykke tid efter. Venstre skulle altså lige pludselig have haft det modsatte synspunkt af det, hr. Jens Rohde hvæ-